

השבת של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב' סז)

טוב להגיד ולשיר נְהַיְהוּ נְהַיְהוּ נְהַיְהוּ מאומן לזכות לכל הישועות

וידבר ה' אל משה במדבר ... (במדבר א, א)

ישראל קבלו התורה במדבר, שהוא מקום הפקר:

בלא התורה, נחשב כל העולם הפקר כמדבר והכל יכולין לשלט בו, חס ושלוש. כי באמת הן בכלליות העולם קדם קבלת התורה והן בכל אדם בפרטיות, כל זמן שאינו נוהג כשורה חס ושלוש ואינו מקיים את התורה חס ושלוש אז העולם והאדם הם בבחינת הפקר, כי אין הפקר גדול מזה כשאין חושבין על אחריתו ותכליתו ומה יהיה ממנו בעלמא דאתי לאחר פטירתו, כי אי אפשר להמלט מן המיתה בשום אופן, כי אפילו כשיבוא משיח במהרה בימינו גם אז יהיה מוכרח כל אדם למות, כמו שאמר רבנו ז"ל בפירוש שאפילו משיח בעצמו ימות, לא כמו שחושבין העולם שכשיבוא משיח תתבטל המיתה כי לא כן הוא כנ"ל, ואם כן מאחר שאי אפשר להמלט מזה ואז יהיה עולם ארץ לעולמי עד ולנצח נצחים, היש מפקר גדול מזה כשהולך אחר תאוות לבו ומפקיר עצמו מחיים נצחיים, וכמו שאמר רבנו ז"ל ונדפס בשיחות הר"ן שאמר רבנו ז"ל שהפקרות אין צריכין לעבודת ה' יתברך כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקרות. ואמר: אף על פי שאצלי אין זה הפקרות כלל, כי אדרבה להפך הוא מפקר, היינו מי שאינו מפקיר עצמו בשביל ה' יתברך זהו מפקר באמת, אך אף על פי כן אפילו מה שנקרא אצל העולם הפקרות וכו' גם זה אין צריכין כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקרות, עיין שם.

נמצא שבאמת זה שאינו הולך בדרכי ה' זהו מפקר באמת כי אין הפקרות גדול מזה שמפקיר חיים נצחיים וטוב אמתי ונצחי בשביל שעה קלה בשביל תענוגי עולם הזה שהוא כצל עובר וכל תענוגיו מערבים במרירות בכעס ויגון ומכאובות ואין שום אדם שרודף אחר עולם הזה שיהיה לו נחת ותענוג בעולם הזה, כי כל ימיו

כעס ומכאובות כי העולם הזה מלא פגעים וצרות ויסורים ודאגות ומרירות גדול בכל עת ובכל שעה, וכמובא בשל"ה אין רגע בלא פגע אין שבוע אין שמטה וכו' וכו', עיין שם. וכמבאר אצלנו במקום אחר שבאמת אין נמצא גם אחד שיהיה לו עולם הזה כלל. ובדאי אין טוב באדם כי אם לרדף תמיד אחר התכלית האמתית תכלית הנצחי שהוא לעבד את ה' תמיד לסור מרע ולעשות טוב, שזהו טוב אמתי לנצח נצחים. נמצא מי שאינו מקבל על עצמו על תורה ומצוות הוא בחינת מפקר ובאמת הוא הפקר כי נסתלק ממנו שמירתו יתברך והכל יכולין לשלט בו, וכמו שמצינו בכלליות ישראל כשחטאו בימי בית ראשון שנבאו להם הנביאים שיהיו כמו הפקר וישלטו בהם העכו"ם, כמו שכתוב בירמיה ל"ד: הנני קרא לכם דרור נאם ה' אל החרב וכו'. ופירש רש"י שם הנני קורא לכם דרור מאתי שאיני אדון לכם ותהיו הפקר אל החרב וכו' וכיוצא בזה בכמה פסוקים. וזהו בחינת חרבן הבית המקדש, כי מחמת עוונותיהם הפקיר ה' יתברך את הבית המקדש, עד ששלטו בו ידי זרים.

כי קדם קבלת התורה וכן כשעזבין את התורה, חס ושלוש, ואין מקיימין אותה, חס ושלוש, אזי העולם חס ושלוש בבחינת הפקר, כי עיקר קיום העולם הוא על ידי התורה. וישראל זכו בכל העולם ומלאו על ידי קבלת התורה ובשביל זה קבלו ישראל את התורה במדבר, כי מדבר הוא מקום הפקר, להורות שישראל זכו בכל העולם מן ההפקר על ידי התורה כי קדם קבלת התורה הכל נחשב כמדבר שהוא הפקר. (לקוטי הלכות - הלכות הפקר ונכסי הגר ג', אות א')

שאו את ראש כל עדת בני ישראל ... (במדבר א, ב)

כל החדושי תורה אמתיים הם צמצומים וכלים נפלאים להמשיך על ידם אור האין סוף בהדרגה ובמידה כראוי. אך לזה צריכין שיתחברו

באהבה נפשות רבות מישראל ביחד. כי צריכין לזה כלים רבים, שאי אפשר שיתקנו כי אם על ידי אלפים נשמות שמתחברים יחד באהבה כאיש אחד, עד שיוכלו לקבל בהדרגה כראוי אור הגדול הזה, והכל כפי התגלות האור והמשכתי, שזה סוד מה שמתן תורה לא היה עד שנתקבצו ששים רבוא מישראל יחד באהבה ובשלוש, כמאמר רבותינו ז"ל על פסוק: ויחן שם ישראל וכו'.

וכן אמרו רבותינו ז"ל על פסוק: שובה ה' רבבות אלפי ישראל, אין השכינה שורה על פחות משני רבבות ושני אלפים וכו', כי הכל כפי המשכת האור, שהוא כפי הקבוצ של נפשות רבות מישראל באהבה ובשלוש, כי אי אפשר להמשיך בחינת השראת השכינה - שהוא התגלות אלקותו - אלא על ידי קבוצ נפשות רבות מישראל, שזהו בחינת המניין שנצטוו למנותם קדם מתן תורה וכן אחר הקמת המשכן כדי להשרות שכינתו עליהם. כי אי אפשר להמשיך קבלת התורה והשראת השכינה כי אם על ידי מספר כזה שהיה בישראל אז, שעל ידי זה דייקא נתקנו כלים וצמצומים כאלה לקבל אור האין סוף וכו'.

ועל כן קורין קדם שבועות פרשת במדבר, שמדבר ממניין בני ישראל וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: מנו ועצרו. כי עיקר קדשת שבועות שהיא קבלת התורה, הוא על ידי זה.

ועל כן נסתלקו תלמידי רבי עקיבא בימי הספירה, שאז צריכין לתקן הצמצומים בשביל קבלת התורה, ובהם היה תלוי לתקן כל זה ביותר, כי הם היו צריכים להמשיך חדושי תורה נפלאים של רבי עקיבא רבם לעולם שהוא היה בחינת משה (כמבואר בפנים), והם פגמו בזה על ידי שלא הייתה אהבה ביניהם, על כן מתו אז דייקא. (אוצר היראה - שלום ואחדות, אות ט"ו. ועיין לקוטי הלכות - הלכות תפילת המנחה ז', נ"ד)

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב ט"ז)

ב"ה, חצות ליל ער"ח מרחשון תשי"ט.

ליקירי וחביבי כאישון עיני החושק וחותר לאחז' בנקדת האמת, שלום וקול רנה וישועה באהלי לבו, ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חילים מלמדי אמונה.

מען דארף זיך זייער יאגין מען זאל נאך קענען חאפין (צריך הרבה יגיעות שיוכל עוד לחטוף משהו).

ימי החליפות הולכים ובאים, ובכל יום ויום מתקרבים ליום המיתה, ובהכרח לילך בדרך הזה בלי ספק אם קרוב ואם רחוק, אבל על כל פנים הכל יעבר כצל עובר, ואין נשאר מהאדם כלום כי אם מה שהכין לעצמו לאחר מותו לעולם הנצחי. וצריכים על כל פנים מעתה להתחיל לחוס ולרחם על עצמנו ברחמנות אמתי להכין צעדינו לעלמא דאתי, ולהכין צידה לדרך רחוק כל-כך, ואנחנו מלאי חטאים ופשעים גדולים ותאוות רעות וקלקולים הרבה בלי שיעור וערך ומספר, ואנחנו רחוקים מהתכלית מאד מאד, ועדיין לא יצאנו מהח' אל הקדש אפילו כמלא החוט, וצריכין למהר למלט על נפשנו מפח יוקשים. ובכן נתחזק ונתאזר בזריזות גדול לברח ולנוס אל הצדיק שבו תלוי שלמות תיקון נפשנו וכל תקוות וגא'לת ישראל!

הצדיק האמת מאיר הארת הרצון בתקף גדול כל-כך עד שאיר לעולם ולא יפסק בכל מיני חשך ואפלה שעוברים על כל אדם, שעל-ידי זה מעלה מבחינת שמד לרצון!...

אין סוף יאוש הסוף כלל ...

ר' ישראל מדבר על הכח שיש בספרי רבנו הקדוש]

הכל בשבילנו! מי ראה, מי שמע פלאות כאלה!

עוד לא היה בעולם! אבל יש דברים כאלה שזה מפיסד הכל, השטותים של הכסף, של התאוות, כן. רבנים, אפילו רבנים גדולים, הם שקועים בכל התאוות ורוצים להיות רבי. אבל הוא מנצח את הכל, האמת מנצח הכל, בפרט אמת כזה שעדיין לא נתגלה בעולם.

עכשיו אנחנו חולים כאלה שאנחנו צריכים רפואות חדשות לגמרי. רפואות כאלה...

מי שמחפש באמת, הוא רואה בכל דבור של רבנו הקדוש, ב'לקוטי מוהר"ן, ב'ספרי מעשיות', ב'לקוטי תפלות', רק להכניס את מוחו ולבו באמת, אז הוא זוכה לקבל ולקיים.

מי שיש לו איזה חלק באמת באמונה, הוא רואה בעיניו, מעשיות כאלה עדיין לא היה בעולם! אין, אין בעולם, אין כמוהם!

תפלות כאלו - אין בעולם! חכמה כזה, דעת כזה, לב כזה עדיין לא נתגלה בעולם. עכשיו יתגלה! רבנו הקדוש כבר נמצא בעולם, יש כבר 'לקוטי מוהר"ן' בעולם, יש כבר 'ספרי מעשיות' כאלה, יש כבר 'לקוטי תפלות' כזה, שכל דבור יכול להחיות ולרפאות ולהפך את כל העולם להשם יתברך. מה שגלה לנו עדיין לא מגיע לטפה מן היס...

וכשזוכים לשבר באמת את העולם הזה, ולהכנס בהיכל רבנו הקדוש, מה שזה, מה שזה, מה שזה...

יכולים לראות בעיניים - 'לקוטי מוהר"ן' כזה, תורות כאלה יש בעולם! שיחות כאלה יש בעולם! הוא אמר שכל שיחה שלו הוא כלליות כל התורה!

שום צדיק לא אמר דבר כזה. מכתבים, מכתבים כאלה.. 'עלים לתרופה', מכתבים כאלה, מי ששם לבו הוא רואה...

'ספרי מעשיות' כאלה לא היה בעולם עדיין! 'ספרי מעשיות' כאלו.. 'בערגר ועני', 'חכם ותם', והמעשה האחרונה של הישבע בעטלירס' מי ראה כזה, מי?

מי שיש לו אוזניים ועיניים יכול להרגיש, יכול לראות ולהרגיש ולהבין שזה עוד לא...

יש עוד ועוד ועוד ועוד.. מעיין שנובע, מעיין חדש, רפואות חדשות!

אם לא הייתי זוכה לראות טפה מן היס מה שזה - לא הייתי חי בעולם. עבר עלי מה שעבר, כדי שאוכל להכניס בלבי אור כזה.

יש דבורים הרבה לדבר שצריכים אותם כמו שצריכים הנשימה על החיים...

עצות ותפילות

(עצות המבורות - ספ' העומר ושבויות, ד-ה).

טבילת מקוה בשבועות הוא

תיקון גדול ועל ידי זה נמשך דעת גדול ונמשכים חסדים רבים וגדולים. כי הרחמים הם כפי הדעת, ומכיוון שבשבועות נמשך דעת גדול מאד, על כן יורדים ובאים מלמעלה חסדים גדולים ורחמים רבים. אשרי האיש שזוכה לקבל שבועות בקדשה ובכשרות, ובפרט הטבילה במקוה שהיא בוודאי מצוה גדולה מאד, כמבאר בתחילת הסעיף. ועל ידי הטבילה בשבועות, וקבלת היום טוב כראוי, זוכים לקדשת שבועות. מקוה של שבועות מרמזת גם על קדשת שער החמשים מחמשים שערי בינה, שמשם נמשך קדשה וטהרה על ישראל בשבועות.

בשבועות מקבלים את התורה. היינו שבוים זה נמשך בכל שנה ושנה ידיעה חדשה לדעת ולהבין עצות לקיום התורה, שזה עיקר קבלת התורה. וכפי שכל אדם מרבה בתפלה לה' יתברך עבור קיום התורה, וכפי שכל אחד מתחזק ברצונות ובכסופים ונכסף לקיום התורה, כן הוא זוכה מדי שנה בשנה לקבל בחג השבועות דעת גדול שנמשך מן השמים לקיום התורה, שזה עיקר קבלתה. כך מבאר ב'לקוטי הלכות'. גם אפשר לקבל ביום טוב שבועות חיות חדשה ולהמשיך רפואה לריאה.

● ועזרנו וזכנו והושיענו, שנוכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת על-ידי טבילת מקוה, ונוכה להמשיך עלינו טהרה וקדשה גדולה על-ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מכל הטמאות, מכל החטאים והעוונות

והפשעים שחטאנו ושעווינו ושפשענו לפניך מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדשה גדולה על-ידי המקוה הקדושה. ותשפיע עלינו על-ידי זה דעת גדול ורחמים רבים. ותתן לנו כח ותעזרנו, שנוכה להמתיק על-ידי טבילת המקוה, כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל זרענו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות על-ידי זה, ותושיע לנו תמיד על-ידי טבילת המקוה הקדושה והנוראה מאד. ויקים מקרא שכתוב: מקוה ישראל ה', מושיעו בעת צרה.

● ותזכנו להמשיך עלינו קדשת המקוה של חג השבועות הקדוש שהוא זמן מתן תורתנו שאז נתקרבו ישראל אליך, וזכו לקבל את התורה הקדושה על-ידי טבילת המקוה. ונוכה קלנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמשים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון, ודעת גדול מאד.

● ותעזרנו שנוכה להמשיך עלינו קדשת המקוה הזאת בכל השנה כלה, ונוכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טמאה ולכנס בתוך החמשים שערי קדשה. ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב: וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גולויכם אטהר אתכם.. (לקוטי תפילות א', מתוך תפילה נ"ו).

סיפור

(כוכבי אור - מעשיות ומשלים מרבנו ז"ל)

● מעשה שסיפר רבנו ז"ל: שהיה מלך אחד, והיה חוזה בכוכבים, וראה שאם לא יקצרו התבואה בשנה זו עד זה הזמן, יהא נתקלקל כל התבואה וכו' וכו', והזמן היה קצר. ונתייעץ לקח קוצרים ולתן להם כל התענוגים וכל צרכם, כדי שיהיה להם הרחבת הדעת, לעבוד ביום ובלילה, ויספיקו לקצור קודם הזמן הנ"ל. והם, אדרבא, התענוגו ושכחו, ועבר הזמן הנ"ל ולא קצרו התבואה. ונתקלקלה כל התבואה. ולא ידעו מה לעשות שהמלך יכעס עליהם.

● ואמר להם חכם אחד עצה: איך שהמלך אוהב איזה ציפור, ובוזה שיביאו לו זה הציפור, אז על ידי הנחת רוח והתענוג, מזה יכפר על הכל. אבל קשה מאוד להשיג הציפור, כי הוא באוויר, במקום גבוה, ואין להם סולם, והזמן קצר.

● ונתן להם החכם עצה: כמו שהם כמה אנשים, אז יעמידו את עצמם אחד על חברו, למעלה מעלה, עד שיגיעו להציפור. אבל הם רבו זה עם זה, כי כל אחד רצה שהוא יהיה למעלה וחברו תחתיו. ועל ידי מריבתם התרשלו והציפור פרח. ועל ידי זה נשאר להם הכעס מהמלך, על התרשלותם מקצירת התבואה כנ"ל.

● [והעניין הוא שה' יתברך ברא האדם, ונתן לו כל התענוגים, והכל שיקצרו התבואה קודם שיקלקל בפגם הברית, ולעבוד ה' יתברך וכו' במוחין נקיים, אבל הוא מתרשל על ידי התענוגים, עד שנכשל בהתבואה שכבר נתקלקל, ונפגם המוחין מעוונות, רחמנא ליצלן. אבל עדיין הייתה עצה על ידי הציפור שהוא הצדיק, שבוה היה נתכפר הכל. אבל על ידי המחלוקת והקנאה, שכל אדם רוצה להיות למעלה, מזה מתרחקין ולא מתקשרין להצדיק וכו'. ודי למבין]

נשאר להם הכעס מהמלך, על התרשלותם מקצירת התבואה כנ"ל.

● [והעניין הוא שה' יתברך ברא האדם, ונתן לו כל התענוגים, והכל שיקצרו התבואה קודם שיקלקל בפגם הברית, ולעבוד ה' יתברך וכו' במוחין נקיים, אבל הוא מתרשל על ידי התענוגים, עד שנכשל בהתבואה שכבר נתקלקל, ונפגם המוחין מעוונות, רחמנא ליצלן. אבל עדיין הייתה עצה על ידי הציפור שהוא הצדיק, שבוה היה נתכפר הכל. אבל על ידי המחלוקת והקנאה, שכל אדם רוצה להיות למעלה, מזה מתרחקין ולא מתקשרין להצדיק וכו'. ודי למבין]

ארץ ישראל

(אוצר היראה - ארץ ישראל, ה-ו)

● אי אפשר לבוא לארץ ישראל, כי אם על ידי יסורין, ועיקר היסורין הם המונעים הרשעים, מוציאי דבת הארץ. ועל ידי המשכת התורה כנ"ל, זוכה להכניע כל המניעות והיסורין. וכפי שלמות התורה שזוכה להמשיך בתיקון גדול ביותר, כמו כן הוא זוכה להכניע המונעים ולבוא לארץ ישראל (שם).

● כשבא לבחינת ארץ ישראל, אזי נקרא גיבור תקיף. כי קודם שבא לבחינת ארץ ישראל, אזי אל יתהלל חוגר כמפתח, אבל אחר כך כשנוצח, אזי נקרא איש מלחמה (שם).

שבת שלום

מערכת: 054-8484486 / 054-8429006 / ת.ד. 27100 ירושלים 91270

תרומות: ניתן להפקיד בכל סניפי הדואר, חשבון 7-2255-89

הורדת-הדפסת עלונים (ארכיון): www.nanach.org/parsha

הרשמה לקבל עלון בדוא"ל: Shabat.Breslev@gmail.com

שידוכי מצוה: 02-5824048 (13:00-15:00)